

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

12.08.2019 r.

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Moment powstania dochodu podlegającego opodatkowaniu z tytułu uregulowania wierzytelności , wyrok NSA z 2 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 2612/17	3
Kwestia obowiązku stosowania art. 15c ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r. do odsetek i prowizji od kredytu częściowo wypłaconego przed tą datą , wyrok WSA we Wrocławiu z 31 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 85/19	3
Skutki podatkowe połączenia spółek kapitałowych przez przejęcie w trybie art. 492 § 1 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych , wyrok WSA w Gliwicach z 31 lipca 2019 r., sygn. I SA/GL 197/19	3
Kwestia powstania przychodu w związku z przelewem wierzytelności przyszłej , wyrok WSA we Wrocławiu z 30 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 321/19	4
Przepis art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT nie stanowi naruszenia zasady stand still i art. 176 Dyrektywy 112 , wyrok WSA we Wrocławiu z 2 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/WR 96/19	4
Metoda procentowa obliczania prewspółczynnika w oparciu o udział czasowy wykorzystania hali do celów komercyjnych i celów gminnych jest wadliwa i nie odpowiada specyfice wykonywanej przez gminę działalności , wyrok NSA z 7 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 1043/17	4

Moment powstania dochodu podlegającego opodatkowaniu z tytułu uregulowania wierzytelności, wyrok NSA z 2 sierpnia 2019 r., sygn. II FSK 2612/17

W omawianej sprawie NSA pochylił się nad zagadnieniem momentu powstania dochodu z tytułu uregulowania przez dłużnika wierzytelności nabytej przez podatnika. We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, podatnik stwierdził, że dochód z tytułu spłaty wierzytelności powstanie dopiero w momencie, w którym suma wpłat dłużnika przekroczy koszty nabycia wierzytelności.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydał interpretację, w której uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Interpretacja ta została następnie uchylona przez WSA we Wrocławiu. Sprawa znalazła swój finał przed NSA, który zgodził się z organem podatkowym.

Zdaniem NSA, w przypadku otrzymania przez podatnika częściowej spłaty wierzytelności, podatnik powinien rozpoznać koszty uzyskania przychodu proporcjonalnie do udziału otrzymanej wpłaty w pełnej kwocie wierzytelności. Przykładowo, w sytuacji, w której wpłata pokrywa X% wierzytelności, koszty uzyskania przychodu z tej wpłaty powinny wynieść X% kosztów poniesionych na nabycie tej wierzytelności.

Kwestia obowiązku stosowania art. 15c ustawy CIT w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2018 r. do odsetek i prowizji od kredytu częściowo wypłaconego przed tą datą, wyrok WSA we Wrocławiu z 31 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 85/19

Skoro część kredytu została przekazana spółce jeszcze przed wejściem w życie nowelizacji ustawy CIT wprowadzającej limity finansowania dłużnego tj. przed dniem 1 stycznia 2018 r. - to spółka ma prawo część odsetek związaną z tą częścią kredytu rozliczyć na zasadach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2018 r. Wynika to przede wszystkim z charakteru przepisu przejściowego, który ma zapewnić, jak wskazywał ustawodawca w uzasadnieniu do projektu, ochronę praw nabytych.

Inna wykładnia tego przepisu spowodowałaby naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz, a także zasady ochrony praw nabytych oraz

zasady równości, gdyż odmiennie podatkowo traktowani byłiby podatnicy, którzy odsetki od kredytu rozliczają jako koszty pośrednie, a inaczej podatnicy uznający je za koszty bezpośrednie.

Skutki podatkowe połączenia spółek kapitałowych przez przejęcie w trybie art. 492 § 1 pkt 1 Kodeksu spółek handlowych, wyrok WSA w Gliwicach z 31 lipca 2019 r. sygn. I SA/GL 197/19

W ocenie WSA w Gliwicach, błędne jest stanowisko, że niezależnie od tego czy planowane połączenie spółek kapitałowych będzie miało na celu uniknięcie lub uchylenie się od opodatkowania, spółka będzie mogła, w oparciu o art. 12 ust. 4 pkt 4 i 11 ustawy CIT wyłączyć ze swojego przychodu w CIT wartość rynkową spółek przejmowanych.

Przepisy art. 12 ust. 4 pkt 4 i pkt 11 ustawy CIT nie znajdą zastosowania w sytuacji połączenia spółek kapitałowych, ponieważ nie można tej transakcji zakwalifikować jako podwyższenia kapitału. Nie znajdzie tu zastosowania linia orzecznicza uznająca połączenie spółki kapitałowej z osobową za mieszczące się w zakresie ww. przepisów. Nie można bowiem utożsamiać łączenia spółek kapitałowych z połączeniem spółki kapitałowej z osobową. Przemawia za tym odrębne uregulowanie przez ustawodawcę kwestii łączenia spółek kapitałowych w art. 12 ust. 4 pkt 3e i 3f ustawy CIT.

WSA w Gliwicach wskazał także, że w sytuacji, w której wyłączona byłaby neutralność podatkowa połączenia spółek, spółka przejmująca nie będzie uprawniona do rozpoznania kosztów uzyskania przychodów w wysokości wartości nominalnej udziałów wydawanych wspólnikom spółek łączonych na zasadach ogólnych wynikających z art. 15 ust. 1 ustawy CIT. Swoje rozstrzygnięcie sąd argumentował tym, że skoro ustawodawca wyłączył neutralność podatkową w sytuacji, w której głównym celem połączenia spółek jest optymalizacja podatkowa (unikanie opodatkowania), to niedopuszczalne jest przyjęcie wykładni, zgodnie z którą w takiej sytuacji podatnik może skorzystać z ogólnych zasad rozpoznawania kosztów. Skoro bowiem celem spółki nie jest osiągnięcie przychodu, lecz unikanie opodatkowania to nie może być jej przyznane prawo do rozpoznawania kosztów podatkowych.

Kwestia powstania przychodu w związku z przelewem wierzytelności przyszłej, wyrok WSA we Wrocławiu z 30 lipca 2019 r., sygn. I SA/WR 321/19

Sprawa rozpoznawana przez WSA we Wrocławiu dotyczyła podatnika, który otrzymywał od innych podmiotów wierzytelności o charakterze odszkodowawczym, a następnie odzyskiwał je we własnym imieniu, lecz na rachunek zbywcy wierzytelności. Za odzyskanie wierzytelności Spółka otrzymywała wynagrodzenie prowizyjne odpowiadające ustalonemu z klientem procentowi odzyskanej wierzytelności. Ponadto, podatnik dokonywał odpłatnego zbycia na rzecz innych podmiotów przyszłych wierzytelności z tytułu prowizji, które miał otrzymać. Wynagrodzenie z tytułu zbycia wierzytelności przyszłej było wypłacane po zbyciu jedynie w części obejmującej część przewidywanej prowizji. Następnie, po odzyskaniu odszkodowania przez podatnika, następowało ostateczne rozliczenie ceny sprzedaży wierzytelności z tytułu prowizji, tj. w sytuacji, w której prowizja przewyższała uiszczoną cenę, podatnik otrzymywał dodatkowe wynagrodzenie, a w sytuacji, w której była niższa, podatnik był zobowiązany do zwrotu odpowiedniej części wynagrodzenia.

Zdaniem podatnika, przychód z tytułu sprzedaży wierzytelności przyszłej powinien być ustalany pierwotnie w kwocie odpowiadającej procentowi zbywanej wierzytelności przyszłej. Następnie, po wyegzekwowaniu odpowiedniej kwoty odszkodowania, podatnik powinien rozpoznać kolejny przychód (w przypadku otrzymania dodatkowego wynagrodzenia) lub pomniejszyć (skorygować) przychód w bieżącym okresie (w przypadku zmniejszenia wynagrodzenia).

Organ interpretacyjny i sąd nie zgodziły się z podatnikiem. Zdaniem WSA we Wrocławiu, przychód z tytułu sprzedaży wierzytelności przyszłej powinien zostać rozpoznany w wysokości odpowiadającej cenie zawartej w umowie sprzedaży wierzytelności. W przypadku zbycia wierzytelności, przychód powstały w związku z ich zbyciem na rzecz podmiotu trzeciego należy rozpoznać w momencie ich zbycia, zgodnie z art. 12 ust. 3a ustawy CIT (chyba, że wcześniej dojdzie do uregulowania należności lub wystawienia faktury). Nato-

miast wysokość tego przychodu należy określić na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy CIT, w wysokości ceny ustalonej w umowie.

Przepis art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT nie stanowi naruszenia zasady stand still i art. 176 Dyrektywy 112, wyrok WSA we Wrocławiu z 2 sierpnia 2019 r., sygn. I SA/WR 96/19

Zgodnie z wyrokiem TSUE z dnia 2 maja 2019 r. w sprawie C-225/18 (Grupa Lotos S.A.) przepis art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, który przewiduje wyłączenie prawa do odliczenia VAT naliczonego od nabycia usług noclegowych i gastronomicznych, wprowadzony przed przystąpieniem Polski do Unii i utrzymany po tym przystąpieniu zgodnie z art. 176 akapit drugi Dyrektywy 112 jest zgodny z prawem unijnym i nie jest naruszeniem zasady stand still. Przy tym bez znaczenia jest czy usługi te nabywane są przez podmiot w celu dalszej odsprzedaży czy też we własnych celach konsumpcyjnych, również w ramach działalności gospodarczej.

Metoda procentowa obliczania prewspółczynnika w oparciu o udział czasowy wykorzystania hali do celów komercyjnych i celów gminnych jest wadliwa i nie odpowiada specyfice wykonywanej przez gminę działalności, wyrok NSA z 7 sierpnia 2019 r., sygn. I FSK 1043/17

1) Nieuprawnione jest twierdzenie, że przy obliczaniu prewspółczynnika w odniesieniu do hali sportowej konieczne jest uwzględnienie, poza czasem w jakim hala jest udostępniana komercyjnie oraz czasem gdy jest udostępniana na cele gminne, również czasu, kiedy nie jest wykorzystywana w żadnym celu (godziny nocne).

2) Zaproponowana przez gminę metoda procentowa obliczania prewspółczynnika w oparciu o udział czasowy wykorzystania hali do celów komercyjnych i celów gminnych jest wadliwa i nie odpowiada specyfice wykonywanej przez gminę działalności. Wskazana metoda dotyczy tylko jednej nieruchomości i wydatków poniesionych na jedną nieruchomość. Podczas gdy zobowiązanie podatnika w podatku VAT jest rozliczane niejako globalnie, gdyż w deklaracji VAT podatnik wykazuje sumę kwot podatku naliczonego i należnego. Brak jest zatem podstaw aby odrębnie rozliczać działalność jaką jest udostępnianie hali sportowej.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

- Kwalifikacja wypłacanych kontrahentowi zagranicznemu należności do „zysków przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 7 polsko-irlandzkiej UPO. Spełnienie przesłanek wynikających z art. 26 ust. 7a w zw. z art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT odnośnie do możliwości niepobrania podatku**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.218.2019.1.BS 6
- Sposób ustalenia proporcji, o której mowa w art. 24b ust. 10 ustawy CIT, dla celów obliczenia kwoty obniżającej podstawę opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.182.2019.1.MJ 6
- Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do usług udzielania pożyczek, przyjmowania depozytów oraz zarządzania płynnością finansową w ramach cash poolingu**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.283.2019.1.IG 7
- Wydatki na nabycie usługi utrzymania oprogramowania i usług wsparcia oprogramowania bukmacherskiego w świetle art. 15e ust. 1 ustawy CIT**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.212.2019.2.BJ 7
- Zasady opodatkowania VAT usługi najmu lokalu mieszkalnego do celów działalności gospodarczej polegającej na dalszym wykorzystaniu lokalu do celów najmu osobom fizycznym**, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-1.4012.362.2019.1.IK 7

Kwalifikacja wypłacanych kontrahentowi zagranicznemu należności do „zysków przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 7 polsko-irlandzkiej UPO. Spełnienie przesłanek wynikających z art. 26 ust. 7a w zw. z art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT odnośnie do możliwości niepobrania podatku, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.218.2019.1.BS

1) Należności dotyczące świadczonych usług reklamowych należy kwalifikować jako „zyski przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 7 polsko-irlandzkiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania („UPO”). Zyski te podlegają opodatkowaniu tylko w państwie siedziby podmiotu, który dochód taki uzyskuje (w rozpatrywanej sprawie w Irlandii, pod warunkiem właściwego formalnego udokumentowania).

2) Płatnik, który chce zastosować art. 7 ust. 1 polsko-irlandzkiej UPO i nie dokonywać poboru podatku u źródła jest zobowiązany do przeprowadzenia pełnej weryfikacji warunków umożliwiających skorzystanie z tego zwolnienia/niepobrania podatku, zachowując przy tym należyłą staranność. To oznacza, że płatnik ma obowiązek weryfikować czy uzyskująca dochody z tytułu usług reklamowych irlandzka spółka spełnia wszystkie warunki do skorzystania z możliwości niepobrania podatku u źródła.

W ramach należytej staranności nie można ograniczać się jedynie do weryfikacji warunków zastosowania niepobrania podatku na podstawie art. 7 ust. 1 polsko-irlandzkiej UPO. Tym samym poza posiadaniem certyfikatu rezydencji podatnika konieczna jest weryfikacja okoliczności i warunków uzasadniających możliwość niepobrania podatku.

3) Płatnik wypłacający należności z tytułu usług reklamowych, ma obowiązek sprawdzić, czy istnieją okoliczności uniemożliwiające spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT, tj. m. in. ustalić rezydencję podatnika, ustalić, czy podatnik jest rzeczywistym właścicielem należności oraz czy podatnik prowadzi rzeczywistą działalność gospodarczą w kraju rezydencji.

Wyliczenie zawarte w art. 28b ust. 4 ustawy CIT ma charakter katalogu otwartego. Usta-

wodawca poprzez użycie sformułowania „w szczególności” przedstawił minimalny zakres objętej/potwierdzonej oświadczeniem weryfikacji. Niewykluczone jest, że dla dochowania należytej staranności w pewnych okolicznościach wymagane będzie także posiadanie dodatkowej dokumentacji potwierdzającej zasadność niepobrania podatku zgodnie z polsko-irlandzką UPO.

Sposób ustalenia proporcji, o której mowa w art. 24b ust. 10 ustawy CIT, dla celów obliczenia kwoty obniżającej podstawę opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.182.2019.1.MJ

W sytuacji, w której podatnik jest komandytariuszem dwóch spółek komandytowych będących właścicielami nieruchomości, aby obliczyć proporcję kwoty pomniejszającej podstawę opodatkowania w podatku od przychodów z budynków (art. 24b ust. 10 ustawy CIT) podatnik powinien:

- podzielić sumę kwot przychodów z budynków uzyskiwanych za pośrednictwem spółki komandytowej 1 oraz spółki komandytowej 2 (w wysokości ustalonej z uwzględnieniem przysługującego wnioskodawcy prawa do udziału w zyskach tych spółek)
- przez sumę kwot przychodów z budynków, uzyskiwanych przez wnioskodawcę za pośrednictwem ww. spółek komandytowych oraz przez podmioty z wnioskodawcą powiązane – tj. zarówno spółki, w których kapitale wnioskodawca posiada udział, jak i podmioty, które posiadają taki udział w kapitale wnioskodawcy.

Tak obliczoną proporcję wnioskodawca powinien następnie przemnożyć przez kwotę, o której mowa w art. 24b ust. 9 ustawy CIT tj. 10 000 000 zł.

Ustalona w powyższy sposób kwota pomniejszająca kwotę przychodów, uzyskiwanych przez wnioskodawcę za pośrednictwem spółek komandytowych z tytułu najmu opisanych we wniosku budynków, stanowiącą podstawę opodatkowania podatkiem od przychodów z budynków, o którym mowa w art. 24b ust. 1 ustawy CIT.

Kwestia zastosowania zwolnienia z VAT do usług udzielania pożyczek, przyjmowania depozytów oraz zarządzania płynnością finansową w ramach cash pooling, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 23 lipca 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.283.2019.1.IG

1) Usługi udzielania pożyczek w ramach obecnego cash pooling (gdzie przekazywanie środków pieniężnych odbywa się nieregularnie na wniosek danego uczestnika lub lidera, w zależności od potrzeb gotówkowych), podlegają zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT.

Natomiast usługi przyjmowania depozytów w ramach obecnego cash pooling, podlegają zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

W konsekwencji, wnioskodawca nabywając od lidera usługi udzielania pożyczek powinien rozpoznać import usług zwolnionych z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 38 ustawy VAT, natomiast nabywając od lidera usługi przyjmowania depozytów powinien rozpoznać import usług zwolnionych z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

2) Usługi zarządzania płynnością finansową świadczone przez lidera na rzecz wnioskodawcy w ramach planowanego cash pooling (gdzie przelewy środków pieniężnych będą dokonywane regularnie każdego dnia lub raz w tygodniu) podlegają zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

W konsekwencji, wnioskodawca nabywając od lidera usługi zarządzania płynnością finansową w ramach planowanego cash pooling powinien rozpoznać import usług zwolnionych z podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

Wydatki na nabycie usługi utrzymania oprogramowania i usług wsparcia oprogramowania bukmacherskiego w świetle art. 15e ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 lipca 2019 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.212.2019.2.BJ

Usługi utrzymania oprogramowania i usługi wsparcia oprogramowania bukmacherskiego, w części dotyczącej analizy biznesowej związanej z przeniesieniem potrzeb biznesowych zgłaszanych przez wnioskodawcę na funkcje

systemów IT są usługami podobnymi do usług doradczych i jako takie objęte są dyspozycją art. 15e ust. 1 ustawy CIT. Również wskazane przez wnioskodawcę usługi w części obejmującej zarządzanie infrastrukturą sieciową podlegają ograniczeniom w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodu gdyż ze swej istoty stanowią usługi zarządzania.

Natomiast do pozostałych usług wymienionych we wniosku związanych z rozwojem oprogramowania oraz utrzymania rozwiązań backoffice nie znajdzie zastosowania art. 15e ust. 1 ustawy CIT. Usługi te nie stanowią bowiem usług, o których mowa w tym przepisie ani nie są usługami do nich podobnymi.

Zasady opodatkowania VAT usługi najmu lokalu mieszkalnego do celów działalności gospodarczej polegającej na dalszym wykorzystaniu lokalu do celów najmu osobom fizycznym, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 19 lipca 2019 r., sygn. 0115-KDIT1-1.4012.362.2019.1.IK

Usługa wynajmu świadczona przez wnioskodawcę na rzecz przedsiębiorcy nie realizuje jego celu mieszkaniowego, bowiem bezpośrednim celem w tym przypadku nie jest zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych najemcy, lecz realizacja przez niego celu gospodarczego, w tym zarobkowego. Dopiero zakwaterowane w lokalu przez przedsiębiorcę osoby fizyczne realizują cel mieszkaniowy.

Z tak przedstawionego stanu faktycznego wynika zatem, że w analizowanej sprawie nie został spełniony warunek do zastosowania zwolnienia od podatku VAT, tj. cel mieszkaniowy.

W konsekwencji usługa najmu lokalu mieszkalnego do celów działalności gospodarczej polegającej na dalszym wykorzystaniu lokalu do celów najmu osobom fizycznym, nie korzysta ze zwolnienia od podatku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy VAT. Wynajem świadczony przez wnioskodawcę nie korzysta również z preferencyjnej stawki VAT w wysokości 8%, ponieważ zawarta umowa wskazuje na wykorzystanie lokalu przez najemcę do celów działalności gospodarczej (dalszego podnajmu) w celu świadczenia usługi najmu na rzecz osób fizycznych.

Mając na uwadze powyższe, świadczenie przez wnioskodawcę usługi najmu lokalu mieszkalnego jako wynajem na cele działalności gospodarczej najemcy, podlega opodatkowaniu stawką VAT w wysokości 23%.

KONTAKT

TOMASZ JANKOWSKI
tel. +48 505 465 553
tomasz.jankowski@ptpodatki.pl

MACIEJ GROCHULSKI
tel. +48 501 012 085
maciej.grochulski@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl